

EUTYCHIJAN (6) *sb m*

eutychijan (5), **ewtychijan** (1); eutychijanin *KromRozm II, KromRozm III, jBielKron* (2), *LatHar*; ewtychijanin *SkarJedn*.

Teksty nie oznaczają é; a pochylone,

pl N eutychijãni (2). ◊ *G eutychijãn(o)w* (2). ◊ *D eutychijãn(o)m* (1). ◊ *A eutychijãny* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zwolennik monofizytyzmu, doktryny teologicznej Eutychesa archimandryty konstantynopolitańskiego głoszącego, że Chrystus miał tylko jedną naturę (6) : [kacierz] rzekłby/Iż Kryłtus człowyczeństwo przyymuyąc/ bołtwá pozbył/ álbo iż łye w nim z bołtwá y człowyczeńtwá yedno przyrodzenye/ álbo iftność zmyełłána łtálá: Czego łye ponyekąd Eutychiani dżyerżeli. *KromRozm II 2v; KromRozm III L7; [Cesarz Justynus] Arryany y Eutychiany s Konłtántynopolá wypędził. BielKron 162, 161v; Bo tám iefli co Chrześcían zołtáło/ tedy bárzo máło práwowiernych: włzytko Nełtoryani/ Iakobite/ Ormiánie/ Ewtychyani. SkarJedn 166; LatHar 7.**

Synonim: monofizyk.

Cf **EUTYCHES**

AK